

Nr. _____ van het arrest

Jr. *1587* Corr. Folio

Jr. **2005 CV 450** van het parket

Jr. _____ van de griffie

ARREST

Het Hof van Beroep te Brussel, 15de kamer,

zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

In aanwezigheid van het Openbaar Ministerie de zaak van :

De GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR, bevoegd voor
het grondgebied van _____

eiser tot herstel,
vertegenwoordigd door meester _____
beiden loco meester _____

en meester _____
, allen advocaat aan de balie van _____

tegen :

_____ geboren te _____ op _____
wonende te _____

beklaagde,
vertegenwoordigd door meester _____
en meester _____
loco meester _____

advocaat aan de balie van _____
advocaat aan de balie van _____
advocaat aan de balie van _____
beiden _____

Beklaagd te :

Op het goed gelegen te
eigendom van
februari 1976 verleden voor notaris

gekadastraerd :
krachtens een akte van aankoop dd. 25
net standplaats te

A. In overtreding van art. 44-64 en 65 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd door de wet van 22 december 1970, en de artikelen 42 en 66 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, thans strafbaar door de art. 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen

1. In de periode van 25 februari 1976 tot 31 december 1990
Een L-vormige woning, een houten veranda, een betonplaten hok en een garage met afdak te hebben opgericht

2. van 1 januari 1991 tot 30 april 2000
de sub A1 vermelde constructies te hebben in stand gehouden

B. In overtreding van de artikelen 99, 101, 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, bepaalde handelingen, werken of wijzigingen te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn of schorsing van de vergunning,

sedert 1 mei 2000 tot en met 1 juni 2003
de sub A1 vermelde constructies te hebben in stand gehouden

Gezien de hogere beroepen ingesteld op :

- 10 november 2005 door de Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur, en dit tegen alle beschikkingen van het vonnis op strafrechtelijke en burgerlijk gebied;

tegen een vonnis uitgesproken na tegenspraak door de 19de kamer van de correctionele rechtbank te Leuven d.d. 26 oktober 2005, dat zegt dat de betichting ander A1 vervallen is wegens verjaring en deze onder A2 en B niet verder meer strafbaar zijn gesteld.

Derhalve,

- op strafrechtelijk gebied:

Stelt vast dat de betichting ander A1 vervallen is wegens verjaring en deze onder A2 en B niet verder meer strafbaar zijn gesteld.

Laat de kosten (88,68 euro) ten laste van de Staat.

- op burgerrechtelijk gebied:

Verklaart de burgerlijke vordering niet ontvankelijk. Laat de kosten ten laste van de vrijwillig tussengekomen partij.

Zegt voor recht dat melding van dit vonnis zal gemaakt worden in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het hypotheekkantoor van

Zegt voor recht dat dit vonnis dient overgeschreven overeenkomstig art. 160 en ingeschreven in het register van de vergunningen overeenkomstig art. 161 Decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999.

Gehoord het verslag van voorzitter

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de eisende partij in haar middelen, zoals ter zitting ontwikkeld door meester en meester

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, zoals ter zitting ontwikkeld door meester en meester

Gelet op de conclusies van partijen.

Het hoger beroep werd regelmatig naar vorm en tijdig ingesteld.

Het hoger beroep van de Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur is niet ontvankelijk in zoverre gericht tegen de strafrechtelijke beschikkingen van dit vonnis bij gebreke aan belang.

De feiten.

Bij proces-verbaal van vaststelling d.d. 29 februari 2003 werd door van de afdeling ruimtelijke ordening vastgesteld dat in op het perceel ten kadaster gekend onder wederechtelijke bouwwerken werden uitgevoerd door

Deze werken bestonden uit het oprichten van een zonevreemde woning, zijnde een chalet met veranda en garage.

Deze werken werden uitgevoerd zonder voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen van

Volgens het geldend gewestplan
dit perceel gelegen in agrarisch gebied.

d.d. 7 november 1978 was

Bij brief d.d. 12 juni 2003 aan de procureur des Konings vorderde de gemachtigde ambtenaar het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, meer bepaald de afbraak van de chalet, de garage en de verhardingen met inbegrip van eventuele funderingen en bevloeringen en het opruimen van sloopafval.

De afbraakmaterialen dienden van het terrein verwijderd te worden en afgevoerd naar een vergunde bestemming en dit alles onder verbeurte van een dwangsom van 50 euro per dag vertraging.

De beklaagde was eigenaar van het kwestieuze perceel sinds 1975.

Hij verklaarde op 2 juli 2003 dat het eerst een weekendverblijf was en dat hij er nadien, vanaf 1990, vast woonde.

Oorspronkelijk betrof het, volgens hem, een caravan die dan werd omkleed. Hij zou tussen 1975 en 1990 ook wat verbouwingen gedaan hebben.

Op 8 januari 2004 werd beklaagde gedagvaard voor de correctionele rechtbank te Leuven.

Het exploit werd overgeschreven op 13 januari 2004 op het hypotheekkantoor.

De beklaagde werd strafrechtelijk vervolgd voor:

A. zonder voorafgaande toestemming van het college van burgemeester en schepenen :

A.1. in de periode van 25 februari 1976 tot 31 december 1990 een L vormige woning, een houten veranda, een betonplaten hok en een garage met afdak te hebben opgericht

A.2 in de periode van 1 januari 1991 tot 30 april 2000 de sub A.1 vermelde constructies in stand te hebben gehouden;

B. sedert 1 mei 2000 tot en met 1 juni 2003 de sub A.1 vermelde constructie in stand te hebben gehouden.

Bij vonnis d.d. 26 oktober 2005 heeft de eerste rechter:

Op strafrechtelijk gebied :

- de tenlastelegging sub A.1 vervallen verklaard door verjaring;
- de tenlasteleggingen sub A.2 en B niet meer strafbaar gesteld.

Op burgerrechtelijk gebied :

De herstellvordering niet ontvankelijk verklaard nu deze werd ingeleid op een ogenblik dat het misdrijf niet meer strafbaar was.

In rechte.

Het staat vast dat de herstelvordering een accessoriumkarakter heeft ten aanzien van de strafvordering.

Dit impliceert dat de strafrechter hierover enkel uitspraak zal kunnen doen op voorwaarde dat op het ogenblik van de instelling van de burgerlijke vordering, een ontvankelijke strafvordering bestaat, en dat deze strafvordering samen met of voorafgaandelijk aan de burgerlijke vordering voor het vonnisgerecht wordt aanhangig gemaakt (Cass. 17 juni 1986, Arr.Cass. Cass. 3 mei 1988, Arr.Cass.

De rechtsvordering tot herstel is aanhangig bij de strafrechter van zodra deze op de hoogte is van de herstelvordering van de bevoegde overheid, hetzij naar aanleiding van het aanhangig maken van de strafvordering voor zover de herstelvordering zich reeds in het gerechtelijk dossier bevindt, hetzij op het tijdstip waarop de door de regelmatig door de strafvordering gevatte rechter kennis neemt van de gemotiveerde wilsbeschikking van de overheid.

Bij dagvaardingsexploot d.d. 8 januari 2004 werd de strafvordering voor de strafrechter aanhangig gemaakt.

Dat is het vroegste ogenblik waarop de strafrechter op de hoogte kon zijn van de herstelvordering, ingesteld bij brief d.d. 12 juni 2003.

Op 22 augustus 2003 was het strafbaar karakter van de instandhoudings-misdrijven, voor zover ze niet gepleegd werden in ruimtelijk kwetsbaar gebied, hetzij opgeheven door artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003, hetzij - retroactief- door het vernietigingsarrest van het Grondwettelijk Hof d.d. 19 januari 2005.

Als de herstelvordering op dat moment nog niet was ingesteld, nu het vonnisgerecht voor deze datum niet geadieerd werd, kan hierover door de strafrechter geen uitspraak meer worden gedaan, omdat er geen ontvankelijke strafvordering meer is om te dienen als "drager" van de herstelvordering.

Derhalve is de strafrechter onbevoegd uitspraak te doen over deze herstelvordering.

De vergelijking, zoals gemaakt door de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur, met de term "ingediende vorderingen" zoals bedoeld in art. 198bis, tweede lid, Stedenbouwwet 1999 en de daarop betrekking hebbende rechtspraak van het hof van Cassatie (d.d. 9 juni 2009) zoals voorgebracht, is inzake niet relevant.

Het wordt geenszins betwist dat de herstelvordering bij brief d.d. 12 juni 2003 werd meegedeeld aan het parket.

Rekening houdend met voormeld accessoriumkarakter van de herstelvordering, staat het vast dat deze enkel aanhangig is bij de strafrechter op het ogenblik, zoals hiervoor vermeld, dat deze op de hoogte is van de herstelvordering van de bevoegde overheid en dit ogenblik kan zich onmogelijk in de tijd situeren voor het aanhangig maken van de strafvordering voor de strafrechter;

dit is inzake bij dagvaarding d.d. 8 januari 2004.

De argumentatie van de Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur dat zelfs dan, meer bepaald als niet de datum van de brief d.d. 12 juni 2003 maar de dagvaarding d.d. 8 januari 2004 als begindatum van de burgerlijke vordering-herstelvordering wordt beschouwd, de burgerlijke vordering nog niet verjaard is, doet geen afbreuk aan het feit dat de strafrechter inzake niet bevoegd is om over die vordering te oordelen.

De overige argumenten, ondermeer deze nopens de prejudiciële vragen, hoeven geen beantwoording.

Vermits door het instellen van de herstelvordering de gemachtigde ambtenaar, geen eigen schadevergoeding vordert maar deze wordt ingesteld om het algemeen belang te dienen, kan zijn functie vergeleken worden met de rol van openbaar ministerie waartoe de verhaalbaarheid van de erelonen conform art. 169bis van het wetboek van strafvordering niet werd uitgebreid (zie Grondwettelijk Hof, arrest van 1 september 2009).

De vordering van _____ om de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur te veroordelen tot de rechtsplegingvergoeding wordt afgewezen.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK;

Gezien de wetsbepalingen in het bestreden vonnis aangehaald, alsook de artikelen :

- 24 van de wet van 15 juni 1935;
- 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering;

Verklaart het hoger beroep van de Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur niet ontvankelijk in zoverre gericht tegen de strafrechtelijke beschikkingen van het bestreden vonnis.

Verklaart het hoger beroep voor het overige ontvankelijk.

Doet het bestreden vonnis, binnen de perken van het hoger beroep, teniet, behoudens wat de uitspraak nopens de kosten betreft, en opnieuw rechtsprekend :

Verklaart zich onbevoegd om uitspraak te doen nopens de herstelvordering. Wijst de vordering van _____ tot veroordeling van de Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur in de rechtsplegingvergoeding af als ongegrond.

Laat de kosten in hoger beroep van de Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur te zijnen laste, vastgesteld op 43,53 euro.

Zegt voor recht dat melding van dit vonnis zal gemaakt worden in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het hypotheekkantoor van

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **1 december 2009**, waar aanwezig waren :

raadsheer d.d. voorzitter,
raadsheer,
plaatsvervangend raadsheer,
advocaat-generaal,
griffier